

Sygn. akt II Ca 886/17

POSTANOWIENIE

Dnia 25 października 2017 roku

Sąd Okręgowy w Lublinie II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący Sędzia Sądu Okręgowego Dariusz Iskra (sprawozdawca)

Sędziowie: Sędzia Sądu Okręgowego Marta Postulska-Siwiek

Sędzia Sądu Rejonowego Anna Wołucka-Ławnikowicz

(delegowana)

po rozpoznaniu w dniu 25 października 2017 roku w Lublinie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy ze skargi W. O. o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Lublinie z dnia 13 lipca 2017 roku, wydanym w sprawie II Ca 179/17, na skutek apelacji W. O. od wyroku Sądu Rejonowego we Włodawie z dnia 15 listopada 2016 roku, wydanego w sprawie I C 233/16

postanawia:

odrzuć skargę.

Marta Postulska-Siwiek Dariusz Iskra Anna Wołucka-Ławnikowicz

Sygn. akt II Ca 886/17

UZASADNIENIE

W dniu 30 sierpnia 2017 roku W. O. wniósł do Sądu Okręgowego w Lublinie skargę o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Lublinie z dnia 13 lipca 2017 roku, wydanym w sprawie II Ca 179/17, na skutek apelacji W. O. od wyroku Sądu Rejonowego we Włodawie z dnia 15 listopada 2016 roku, wydanego w sprawie I C 233/16 (k. 2, 10).

W. O. podniósł, że został pozbawiony możliwości obrony swoich praw, gdyż Sąd Okręgowy orzekł w sprawie II Ca 179/17 pod jego nieobecność. Skarżący wskazał, że od dnia 24 maja 2017 roku przebywa na zwolnieniu lekarskim, w międzyczasie przebywał w szpitalu i zapewne wówczas dotarło do niego zawiadomienie o terminie rozprawy.

*

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Skarga W. O. o wznowienie postępowania podlega odrzuceniu na podstawie art. 410 § 1 zd. 1 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c., jako nieoparta na ustawowej podstawie.

Podstawy wznowienia postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem określone zostały wyczerpująco w przepisach Kodeksu postępowania cywilnego, a mianowicie w przepisach art. 401 k.p.c., art. 401¹ k.p.c., art. 403 k.p.c. i art. 404 k.p.c.

Skarga nieoparta na ustawowej podstawie, to nie tylko skarga, która na ustawową podstawę się nie powołuje. Zgodnie z utrwalonym stanowiskiem Sądu Najwyższego, powyższa przyczyna odrzucenia skargi zachodzi nie tylko wtedy, gdy powołana w niej podstawa wznowienia została sformułowana w sposób nieodpowiadający ustawie, ale także wówczas, gdy wskazane w niej okoliczności wprawdzie dadzą się podciągnąć pod przewidzianą w ustawie podstawę wznowienia, lecz jednak w rzeczywistości podstawa ta nie występuje¹.

Samo sformułowanie podstawy wznowienia w sposób odpowiadający przepisom art. 401 k.p.c. – art. 404 k.p.c. nie oznacza oparcia skargi na ustawowej podstawie wznowienia, jeżeli już z samego jej uzasadnienia wynika, że podnoszona podstawa nie zachodzi. Taka skarga, jako nieoparta na ustawowej podstawie wznowienia, podlega odrzuceniu.

÷

Okoliczności przytoczone przez W. O. nie stanowiły ustawowej podstawy wznowienia postępowania.

Z przepisu art. 401 pkt 2 k.p.c. wynika między innymi, że można żądać wznowienia postępowania z powodu nieważności, jeżeli skutek naruszenia przepisów prawa strona była pozbawiona możliwości działania.

Sam fakt wystąpienia okoliczności faktycznej mającej wpływ na możliwość działania strony w procesie, a więc wyłączającej lub ograniczającej tę możliwość, nie stanowi jeszcze ustawowej podstawy wznowienia postępowania. Podstawa wznowienia postępowania, o której mowa w przepisie art. 401 pkt 2 część pierwsza in fine k.p.c., zachodzi wówczas, gdy skutek naruszenia przepisów prawa przez sąd strona została pozbawiona możliwości działania. Musi zatem nastąpić naruszenie przepisów prawa przez sąd, a ponadto zachodzi związek przyczynowy między tym naruszeniem a pozbawieniem strony możliwości działania.

W rozpoznawanej sprawie powód nie powołuje się na okoliczności, które mogłyby stanowić ustawową podstawę wznowienia. W szczególności nie wskazuje, że miałyby zostać naruszone przez Sąd Okręgowy jakiegokolwiek przepisy postępowania.

W. O. został prawidłowo zawiadomiony o terminie rozprawy apelacyjnej w sprawie II Ca 179/17. Doręczenie zawiadomienia nastąpiło w trybie określonym przez przepisy art. 139 § 1 k.p.c. w związku z art. 391 § 1 k.p.c., gdyż powód nie podjął z placówki operatora pocztowego skierowanej do niego przesyłki sądowej, zawierającej zawiadomienie o terminie rozprawy apelacyjnej, pomimo dwukrotnego awizowania tej przesyłki, to jest w dniach 12 i 20 czerwca 2017 roku (k. 93 akt sprawy II Ca 179/17).

Okoliczność, że w okresie od dnia 24 maja 2017 roku do dnia 29 maja 2017 roku powód przebywał w szpitalu, a od dnia 24 maja 2017 roku do dnia 13 września 2017 roku na zwolnieniu lekarskim od pracy, nie stanowi sama przez się ustawowej podstawy wznowienia. Powód nie wnosił o odroczenie rozprawy apelacyjnej w sprawie II Ca 179/17, ani też nie informował Sądu o przyczynie, która miałaby uniemożliwić mu stawiennictwo na tej rozprawie.

W związku z powyższym nie nastąpiło naruszenie jakichkolwiek przepisów prawa procesowego, które skutkowałyby pozbawieniem powoda możliwości działania w sprawie II Ca 179/17.

*

Z tych wszystkich względów i na podstawie powołanych wyżej przepisów Sąd Okręgowy orzekł jak w postanowieniu.

Marta Postulska-Siwek Dariusz Iskra Anna Wołucka-Ławnikowicz

¹ Między innymi: postanowienie SN z dnia 18 kwietnia 2011 roku, III UZ 6/11, Lex nr 966822; postanowienie SN z dnia 14 kwietnia 2011 roku, III UZ 10/11, Lex nr 901616; postanowienie SN z dnia 19 marca 2010 roku, II PZ 5/10, Lex nr 583798; postanowienie SN z dnia 11 marca 2009 roku, II UZ 2/09, Lex nr 527081; postanowienie SN z dnia 4 września 2008 roku, IV CZ 71/08, Lex nr 508851; postanowienie SN z dnia 9 maja 2008 roku, II PZ 65/07, OSN P

2009, z. 17-18, poz. 233; postanowienie SN z dnia 22 listopada 2007 roku, III CZ 47/07, Lex nr 533906; postanowienie SN z dnia 21 września 2007 roku, V CZ 88/07, Lex nr 486003; postanowienie SN z dnia 30 maja 2007 roku, IV CZ 22/07, Lex nr 533863; postanowienie SN z dnia 24 stycznia 2007 roku, III CZP 1/07, Lex nr 533907; postanowienie SN z dnia 7 lipca 2005 roku, IV CO 6/05, Lex nr 155376.